

ת"פ 7603/08/22 - מדינת ישראל ע"י נגד פלוני (עציר) ע"י

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 7603-08-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחרר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל בן חור
נגד	הנאשם	פלוני (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד ארבל עמי-גא

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, עבירת **איומים (ריבוי עבירות)** לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ועבירת **תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג** לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין וזאת על בסיס העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, מתוקף הסדר טיעון אשר גובש בין הצדדים שלא כלל הסכמה עונשית.

תמצית עובדות כתב האישום

לפי כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת הם בני זוג פרודים זה מזו. במועדים הרלוונטיים התגוררה המתלוננת בביתו של הנאשם. עוד צוין בכתב האישום המתוקן כי אביה ואמה של המתלוננת (להלן: "ר"י" ו-"פ"י" בהתאמה) אוימו אף הם על ידי הנאשם כפי שיתואר להלן.

בתאריך 9.7.22 בשעה 12:00 בדירת בני הזוג, על רקע ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה בכך שסטר לפניה והיכה בגופה מספר מכות, משך בשערות ראשה והוריד אותה לעבר הקרקע. מיד ובסמוך נטל הנאשם את הנייד של המתלוננת וחייג להוריה, ששמרו אותה העת שבת וניתק מיד את השיחה. למשמע השיחה ולאור החשש כי המתלוננת נמצאת בסכנה, הזעיק ר' משטרה לדירת בני הזוג.

בנסיבות אלה, משהתקשרו השוטרים למתלוננת לברר את מיקומה המדויק, ולמשמע הגעת השוטרים לדירה, המשיך הנאשם ותקף את המתלוננת בכך שתפס אותה בחולצתה. בטרם הגיעו השוטרים עזב הנאשם את הדירה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות סימנים אדומים על פניה ועל גפיה.

משעזבו השוטרים את הדירה ובהמשך לכך, צעד ר' יחד עם בני משפחה נוספים חזרה לכיוון ביתו, אז הגיע הנאשם

למקום כשהוא רכוב על אופניים חשמליים, נטל לידי אבן משתלבת והשליך אותה לכיוון ר'.

בתאריך 27.7.22 בשעה 02:30 לערך, עת נסעה המתלוננת ברכב עם מכר (להלן: "ש'") ועל רקע חשדו של הנאשם כי מדובר בגבר ממוצא ערבי, עמו המתלוננת מנהלת קשר זוגי, החל הנאשם לצעוק ולקלל את המתלוננת מבעד לחלון.

בהמשך למתואר, במועד האמור בשעה 16:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם למקום עבודתו של ש', שאל אותו אם הוא מנהל קשר זוגי עם המתלוננת, ואיים עליו בפגיעה בגופו אם יעשה כן.

בהמשך למתואר בשעה 22:18 או בסמוך לכך, החל הנאשם להתקשר אל מכשירי הטלפון הניידים של ר' ופ' ממספר חסום מספר פעמים. כאשר ענה ר' לשיחה גידף הנאשם את פ' ואיים על ר' בפגיעה בגופו ובחיי, שלו ושל בני משפחתו במטרה להפחידם או להקינם.

הנאשם נעצר בתאריך 3.08.22 ושהה במעצר עד ליום 21.08.22. ביום 21.08.22 ועד ליום 4.5.23 שהה הנאשם במעצר בית מלא, במעצר בית חלקי ובמהלך תקופה זו הפר את תנאי מעצר הבית ועל כן נעצר ביום 4.05.23 ועודנו נתון במעצר.

בדיון שהתקיים בפני בתאריך 02.01.23 הודה כאמור הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן והורשע במיוחס לו, וזאת ללא הסכמה עונשית.

ראיות לעונש

המאשימה לא הגישה ראיות מטעמה. ההגנה הגישה תיעוד רפואי אודות מצבה הבריאותי הקשה של אם הנאשם (נ/1) ואת גיליון ריכוז חובותיו של הנאשם ברשות האכיפה והגבייה (ת/2).

הן המאשימה וכן ב"כ הנאשם הפנו לפסקי דין מטעמם כפי שיפורט בהמשך.

תסקיר הנאשם

ביום 2.1.23 הפנית את עניינו של הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו.

ביום 10.7.23 הוגש התסקיר בעניינו של הנאשם ולהלן עיקריו:

הנאשם, רווק בן 22 עבד כטבח במסעדה, סיים 9 שנות לימוד ומגיל צעיר עזר בפרנסת המשפחה. שוחרר משירות צבאי על פי חוק, בן חמישי מתוך ששה ילדים להורים שהתגרשו.

הנאשם תאר מערכת יחסים מורכבת עם המתלוננת והוריה "**והתקשה להתייחס להתנהגותו האלימה**".

כמו כן צוין כי הנאשם התקשה ליטול אחריות על מעשיו וכן התנגד להמשך מפגש עמם ועל כן לא נערכה הערכת סיכון כלפי המתלוננת והוריה ולא נבדקו גורמי סיכון, צרכים טיפוליים וחלופה טיפולית לנאשם. על כן צוין כי אין טעם בהמשך הקשר עם שירות המבחן ולא ניתנה כל המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

טיעונים לעונש

בתאריך 16.07.23 התקיימה בפני ישיבת טיעונים לעונש.

בדיון זה ביקש אביו של הנאשם לשחררו, הסביר כי הוא ואמו פרודים, הוא לא עובד, אמו של הנאשם במצב בריאותי ירוד ומאושפזת בבית החולים במחלקת שיקום בבית החולים "תל השומר", בבית נמצא בנו בן ה-15 אחיו של הנאשם, והנאשם עוזר ומסייע בכלכלת הבית.

באת כוח המאשימה ציינה בטיעוניה שלעמדתה, יש לתת את הדעת שמדובר בריבוי איומים וכן בתקיפה הגורמת לחבלה של ממש במתלוננת. במעשיו הנאשם פגע בערכים של שלמות גופה ושלוות נפשה של המתלוננת .

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם אינו בעל עבר פלילי וללא הרשעות קודמות אך לנוכח האמור בתסקיר וכן לנוכח עמדת המתלוננת (עמה שוחחה) לשיטתה- יש למצות החמרה בענישה בעניינו.

בנסיבות אלה, לעמדת המאשימה מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם, **נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל**, כאשר יש לגזור על הנאשם, לשיטתה, מאסר בפועל ברף התחתון הבינוני שלא יפחת מ-15 חודשים, הטלת מאסר על תנאי ארוך ומרתיע ופיצויים הולמים למתלוננת.

מנגד, ב"כ הנאשם, טען שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום המתוקן ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. כמו כן טען כי אין המדובר בנסיבות ברף הגבוה של חומרת העבירות וביקש מבית המשפט לקבוע כי המסכת העובדתית המתוארת בכתב האישום המתוקן הנה אירוע אחד מתמשך (מבחן הקשר ההדוק) ומדובר במעשים ספונטניים.

ב"כ הנאשם ציין כי אין לנאשם עבר פלילי או הרשעות קודמות ובתיק זה הנאשם היה עצור תקופה מצטברת של שלושה וחצי חודשים עד ליום זה (מעבר לתקופת מעצר הבית המלא והחלקי בה שהה).

כמו כן ציין כי אמו של הנאשם מאושפזת, אחיו הצעיר בן ה-15 נמצא בבית לבדו, הורי הנאשם גרושים והוא נהג לסייע לכלכלת הבית מגיל צעיר. עוד ציין כי בהליך המעצר חולט סכום העירבון בסך של 10,000 ₪ עקב הפרת תנאי המעצר ומצבו של הנאשם מבחינה כלכלית בכי רע והוא מצוי בחובות.

ב"כ הנאשם סבור כי מתחם הענישה נע בין **מספר חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה הצופה פני עתיד כאשר לצורך גזירת עונשו, ביקש להסתפק בימי מעצרו ולהשית עליו ענישה מרתיעה הצופה פני עתיד ולנוכח מצבו הכלכלי להימנע מענישה כלכלית.

כמו כן ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה שהוגשה על ידו-

ת"פ 19392-05-19 **מ"י נ' פלוני** (החלטה מיום 16.2.20): שם נאשם היכה באגרופו את אשתו, קרע את בגדיה וגרם לה לחבלות של ממש. בית המשפט קבע מתחם ענישה של מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל לצד התחייבות.

רע"פ 5431/15 **פלוני נ' מ"י** (החלטה מיום 24.8.15): שם הורשע המבקש בתקיפת בת זוג ובאיומים. בית המשפט קבע מתחם ענישה של מאסר על תנאי שירוצה בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי לצד התחייבות, מאסר על תנאי ופיצוי כספי.

ת"פ 31372-12-18 **מ"י נ' עידן לוי** (החלטה מיום 10.11.19): שם דובר על נאשם שהורשע בתקיפה ובאיומים כנגד בת זוג. בית המשפט קבע מתחם ענישה של מאסר על תנאי שירוצה בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 200 שעות עבודות שירות לצד ענישה נלווית.

ת"פ 57058-12-17 **מ"י נ' פלוני** (החלטה מיום 3.4.19): שם דובר על נאשם שהורשע בעבירות איומים ותקיפת בת זוג. בית המשפט קבע מתחם ענישה של 6 חודשי מאסר על תנאי ועד 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית.

ת"פ 12793-10-21 **מ"י נ' פלוני** (החלטה מיום 20.1.22): שם הורשע נאשם בעבירות תקיפת בת זוג ואיומים. בית המשפט קבע מתחם ענישה של מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

הנאשם גם טען בעצמו: "אני הבנתי את כל החומרה שהיה שם ואני מצטער. זו הפעם האחרונה שלי ואני רוצה לצאת לדרך חדשה ולכסות את כל החובות שלי, ואני כעת קיבלתי שכל".

דין והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

עמוד 4

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

האירועים המתוארים בכתב האישום המתוקן, בוצעו בהפרש של 18 ימים ועל רקע דומה (סכסוך זוגי) וסבורני כי ניתן לראות בהם כאירוע אחד לצורך קביעת מתחמי הענישה וגזירת עונשו של הנאשם (ראה לעניין זה ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מ"י, החלטה מיום 29.10.14, פורסם בנבו).

בענייננו, אין חולק כי גם לאחר תיקון כתב האישום מדובר במעשים כעורים ובעבירות איומים ותקיפה המופנות כלפי המתלוננת בכת זוגתו לשעבר, פוגעת בכבודה ובזכותה לביטחון ולהגנתה, כך גם פוגעת בשלמות גופה. לעניין זה, אפנה לע"פ 6758/07 פלוני נ' מ"י, שם נקבע לעניין זה כדלהלן:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג."

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהעבירות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן, הם הפגיעה בשלומה של המתלוננת בזכותה לכבוד ולביטחון. ברע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (04.02.21) נכתב:

"תופעת האלימות במשפחה היא תופעה נפסדת הפוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון, כבודן ושלמות גופן של נשים, בתוך ביתם, מבצרם. בנסיבות העניין, משתקפת אף חומרה יתרה כשהמבקש תקף את בתו, תוך שניצל את כוחו - בעוד שבתפקידו כהורה עליו להיות למגן לבני ביתו. בהתאם לכך, נדרשת ענישה מוחשית, אשר יש בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאלים מנקיטת אמצעי אלימות כלפי בני משפחתם (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

למרבה הצער בית המשפט נחשף חדשות לבקרים ורואה כיצד ריב בין בני זוג עלול להסלים ולהוביל לתוצאות קשות יותר מאלה המפורטות בכתב האישום המתוקן. לעניין זה, אפנה לע"פ 2506/20 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.21):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות אלימות בין בני זוג ועל הצורך בענישה מחמירה הנותנת ביטוי לסלידה מעבירות מעין אלו (וראו למשל: ע"פ 1568/14 דובגילנוק נ' מדינת ישראל, פסקה 13 [פורסם בנבו] (31.3.2015); ע"פ 3011/17 פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [פורסם בנבו] (31.1.2019) (להלן: עניין פרץ); זאת, גם במקרים שבהם מדובר בבני זוג שנפרדו: ע"פ 4221/13 ואונו נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [פורסם בנבו] (26.3.2015)). וכפי שנאמרו הדברים בעניין פרץ:

"שנת 2018, אשר הסתיימה לפני שבועות אחדים בקול זעקה מרה, לימדה כי ממשות הסכנה הנשקפת לנשים מאלימות במשפחה איננה נחלת העבר. במהלך שנה אחת בלבד נרצחו 26 נשים על ידי בני זוגן וקרוביהן - נתון מצמרר המשקף מציאות חברתית קשה עמה לא ניתן להשלים. בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוגן, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת. לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים הבאים:

חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.3.2007)).

[...] ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה [...]. (פסקה 14).
דברים אלה נכתבו לפני כשלוש שנים, והם תקפים גם היום ביתר שאת."

מדיניות הענישה הנהוגה

באשר למדיניות הענישה הנהוגת, בפסיקה נקבע מנעד רחב של מתחם עונש הולם לעבירות בהן הורשע הנאשם וכל מקרה ומקרה נבחן לגופו על פי נסיבותיו.

על אף פוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם, הרי שלמרבה המזל, הסתיימה תקיפת המתלוננת בידי הנאשם בסימנים אדומים בראשה, בידיה וברגליה (לא הוגש תיעוד רפואי בעניינה). אין בכך כדי להקל ראש או לטעון שהן עניין של מה בכך ואולם, אין גרימת סימני אדמומיות שטחיים כגרימת שברים או חבלות חמורות וחודרניות.

סקירת ההלכה מעידה כי מנעד הענישה, בעבירות תקיפת בת זוג וגרימת חבלה של ממש, הנו רחב:

ת"פ 5121-07-20 מ"י נגד לב, בו נקבע **מתחם ענישה 18-8 חודשים ובית המשפט גזר 13 חודשי מאסר.**

רע"פ 1529/23 אבנר שמלה נגד מ"ד (החלטה מיום 15.3.23, פורסם בנבו)- בית המשפט הותיר על כנו את מתחם הענישה **שנע בין 24-12 חודשי מאסר** בגין מספר אירועי תקיפת בת זוג בשלושה מועדים על ידי נאשם צעיר ללא עבר פלילי וגזר עליו **14 חודשי מאסר** בפועל לצד ענישה נלווית.

רע"פ 1007/22 פלוני נגד מ"י (החלטה מיום 23.3.22)- בגין שני אירועי תקיפת בת זוג, בית המשפט השלום קבע **מתחם ענישה שנע 18-9 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט המחוזי החמיר עם הנאשם, וגזר עליו **19 חודשי מאסר** בפועל לצד ענישה נלווית.

ת"פ 33475-09-21 ג'ורבאן- שם דובר על נאשם עם עבר פלילי כאשר עמד נגדו עונש מאסר מותנה של 6 חודשים ובסופו של יום בית המשפט קבע **9 חודשי מאסר** בפועל.

עפ"ג 28457-09-21 פונקץ נגד מ"י (החלטה מיום 14.10.21) - שם דובר על תקיפה של משיכה בשיער ובאצבע המתלוננת ללא תקיפה בחפצים וחבלה במזיד ברכב, בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין **מספר חודשים** אשר ירוצו בעבודות שירות ועד ל-**20 חודשים**. בית המשפט המחוזי קיצר את עונשו של הנאשם, חסר העבר הפלילי ל-**6** חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ת"פ 1273-12-22 מ"י נגד סביחאת (החלטה מיום 17.1.23 שלום חדרה)- שם הורשע הנאשם בתקיפת בת זוג בכך שהנאשם אחז בצוואר המתלוננת הפילה והיכה אותה ואף איים עליה. בית המשפט קבע **מתחם ענישה שנע בין 6 ל-15 חודשי מאסר וגזר עליו 6** חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

רע"פ 11/15 אחסניה נגד מ"י (החלטה מיום 20.1.15)- שם נדעה ערעור הנאשם. הנאשם איים על המתלוננת, סטר לה ובעט בבטנה כשהייתה בהיריון בשני אירועים וגרם לה לחבלות של ממש. בית המשפט קבע **מתחם ענישה שנע בין 6 ל-15 חודשי מאסר** בפועל לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם **7** חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

עובדות כתב האישום המתוקן מתארות התנהגות מכוערת ואלימה של הנאשם כלפי המתלוננת אשר הייתה בת זוגתו, איומים שהופנו גם להוריה ולמכרה, על כן **נסיבותיו של מקרה זה מוביל לקביעה כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירות, נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד ופיצוי למתלוננת.**

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

תסקיר השירות בעניינו של הנאשם נמצא שלילי כמפרט בו, ולנוכח העדר שיתוף פעולה וחוסר רצון של הנאשם אין בו המלצה על גישה טיפולית או המשך טיפול במסגרת שירות המבחן. בתסקיר הנאשם מתואר כנעדר בשלות, המתקשה בוויסות רגשי והתנהגותי, המצוי בהתדרדרות, צעיר המתקשה לעמוד בגבולות ולחלקיו התוקפנים ואינו מעוניין בעזרה טיפולית.

מנגד, מדובר באדם צעיר, על רקע נסיבות חיים מורכבות וקשות, הוריו גרושים, אמו מאושפזת בבית החולים כאשר הנאשם מסייע, חרף מצבו הכלכלי הירוד, גם בכלכלת ביתו ואין לנאשם עבר פלילי והרשעות קודמות.

עוד אזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהודה בהזדמנות הראשונה, חסך בזמן שיפוטי יקר ולקח אחריות על מעשיו בפניו.

בנוסף יש לקחת בחשבון את מעצרו של הנאשם בגין תיק זה במשך כשלושה וחצי חודשים במצטבר כאשר ידוע שימי המעצר קשים מימי מאסר, וזאת מעבר לתקופה הארוכה יחסית בה שהה במעצר בית מלא וחלקי עד להפרת תנאי המעצר על ידו.

לכן, מבלי להקל ראש בנסיבות ביצוע העבירות ובתוצאותיהן, בשים לב לנתונים שפורטו, מצאתי לנכון למקם את

הנאשם בחלק הקרוב לרף התחתון של המתחם, לצד הטלת ענישה צופה פני עתיד.

משכך ולאור כל האמור לעיל, אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 9 חודשים. יש לנכות מתקופה זו את ימי מעצרו של הנאשם לפי תחשיב של השב"ס.
2. מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על עבירות בהן הורשע בתיק זה או על כל עבירה מסוגאלימות גופנית פיזית או מילולית שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין התשל"ז - 1977 ויורשע בה.
3. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך של 5,000 ₪ לפיה יתחייב להימנע מלעבור תוך 3 שנים, לאחר שחרורו מריצוי לתום מאסרו בגין תיק זה, על כל עבירת אלימות מילולית או פיזית, שעונשה שנתיים מאסר ומעלה.
4. הנאשם יישא בפיצוי המתלוננת בסך של 5,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ולא יאוחר מיום 20/11/23 וזאת באמצעות הפקדה לחשבון שפרטיו ימסרו לנאשם באמצעות בא כוחו מידי המאשימה, עד ולא יאוחר מיום 10/8/23.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצגים ככל שקיימים.

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

5129371 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

54678313

ניתן היום, ח' אב תשפ"ג, 26 יולי 2023, בהעדר הצדדים.